

ולבני אחריו, מתי? בזמנן שיתפנסו כל העמים להאביר את בני מן העוזם, שפטותם כל גוים סבובוני בשם היה כי אמילים. סבוני גם סבובוני וגוי. סבוני כדברים וגוי. הנה כאן שלשה, כלפי שלשה שנשארו. אהת - אומן הברכות הראשונות של אבינו. שטים - אומן ברכות שברך אותו הקדוש ברוך הוא. שלש - אומן הברכות שברך אותו הקדוש ברוך הוא.

אמר יעקב, לשם ציריך אומן, אל המלכים וכל העמים של כל העולם, ואعتبر אומן לשם, וכעת כלפי עשו די לי בזה. למלך שהיה לו כמה לגינויו תזקיק, כמה בעליך לוחמי קרבנות להלחם בקרבות, שמזומנים כלפי מלכים חזקים להלחם בהם קרבנות. ביניהם שמע על שודד אחד רוץ. אמר, בני השערים הלו יילכו לשם. אמרו לו, מפל הלגינוות שלך איך שולח לשם אלא אלו? אמר, כלפי אותו השודד די באלי, שהרי כל לגינויו ובעליך הקרב אعتبر אותו לאוותם המלכים החזקים. ביום הקרב נשיאטרכו לי, יהי. אף כד יעקב אמר כלפי עשו, די לי, בעת בקרבות הלו. אבל לזמן ההוא שיצרכו לבני כלפי כל המלכים והשליטים של כל העולם, יצאלה אותן. כשאייעו אותו הזמן, יתעוררו אומן הברכות מכל הארץ. ויתקדים העולם על קיומו בראוי. ומהיום ההוא והלאה פקום המלכות הוז על כל שאר מלכות אחרת, כמו שבארוה, שפטותם (דניאל ב) בקבלה ותכליה כל אלו המלכות והיא מתקום לעוזם. והינוי האבן מהיא שנגזרת מן הבר ולי בידים, כמו שגовар משם רעה אבן ישראל. דא

דאצטראיך לי ולבנאי בתראי. אימתי, בזמנא דיתפנסין כל עממי לאובדא בני מעלה מא, דכתיב, (תהלים קיח) כל גוים סבובוני בשם יי' כי אמילים. סבוני גם סבובוני וגוי. סבוני כדברים וגוי. הא הכא תלתא, לגבי תלתא דASHFTARO. חד, אינון ברכאנן קדמאי דאבייה. תרין, אינון ברכאנן דברכיה קדשא בריך הוא. תלת, אינון ברכאנן דברכיה ההוא מלאכा.

אמר יעקב, להתם אצטראיכו, לגבי מלכין וכל עמי דכל עלה מא, ואסליךazon להתם. והשתא לגבי דעתו, די לי בהאי. למלא, דהוו ליה כמה לגינויו פקייפין, כמה מאירי מגיחי קרבא לאגחא קרבין, זמינים לגבי מלכין פקייפין (דף קמו ע"ב) לאגחא בהו קרבא. אדרבי שמע על לסתים חד קפחא, אמר, הני בני תרעוי יהכון פמן. אמר ליה, מבל לגינויו דילך, לית אנט משדר התם אלא אלין. אמר, לגבי ההוא לסתים, די באליין. דהא כל לגינויו ומאירי קרבא, אסטלך לגבי אינון מלכין פקייפין, ביומא דקרבא, דאצטראיכו לי, לייהו.

אוף הני יעקב אמר לגבי עשו, די לי השטא באליין ברכאנן. אבל לההוא זמנא, דאצטראיכו לבני לגבי כל מלכין ושליטין דכל עלה מא, אסליךazon. בד ימתי ההוא זמנא, יתעrown אינון ברכאנן מבל סטרין, ויתקדים עלמא על קיומיה בדקא יאות, ומההוא יומא מלכו אחרא, כמה דאוקמייה, דכתיב, (דניאל ב) בדק ותסף כל אלין מלכotta והייא תקדים עלמא. והינוי היהיא אבנא, דאתגזרת מן טורא די לא בידין, כמה דעת אמר (בראשית מט) ממש רועה אבן ישראל, מאן אבן דא. דא